

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๔๑

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑

เรื่อง ศาลจังหวัดสตูลส่งคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณตกุล ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลจังหวัดสตูล ได้ส่งคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณตกุล ผ่านทางกระทรวงยุติธรรม ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการปฏิบัติหน้าที่ของศาลจังหวัดสตูล ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๐/๒๕๓๕ หมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๔๑ ระหว่างธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ กับ นายสรศักดิ์ วรรณตกุล ที่ ๑ กับพวกจำเลยในข้อหาละเมิด เป็นการปฏิบัติไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๐ วรรคสาม และเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔, ๕, ๖, ๒๖, ๒๗, ๒๘ และ ๓๐ และต้องด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา ๖ จึงส่งความเห็นดังกล่าวเพื่อศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัยตามความในมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า

๑. การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดสตูล ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๐/๒๕๓๕ หมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๔๑ ไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญและต้องตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖ หรือไม่ โดยจะวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องของผู้ร้อง ดังนี้

๑.๑ คำสั่งศาลที่ให้ยกคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในข้อกฎหมาย ชอบหรือไม่ เห็นว่า การที่ศาลจะวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔ ไปที่เดียวตามคำร้องของผู้ร้อง หรือจะรอไว้วินิจฉัยในคำพิพากษาย่อมเป็นดุลพินิจของศาล ดังนั้น ที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องจึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้อำนาจไว้ จึงชอบแล้ว

๑.๒ ที่ผู้ร้องอ้างว่าศาลพิพากษาคดีโดยไม่ฟังคำโต้แย้งของจำเลย ซึ่งใช้สิทธิโต้แย้งตาม มาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ต้องด้วยรัฐธรรมนูญมาตรา ๖ นั้น เห็นว่า แม้ผู้ร้องจะโต้แย้งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว แต่ศาลย่อมมีอำนาจใช้ดุลพินิจว่าข้อโต้แย้ง ของผู้ร้องฟังขึ้นหรือไม่ หากศาลเห็นว่าข้อโต้แย้งของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น ศาลก็ไม่จำเป็นต้องฟังข้อโต้แย้งของ ผู้ร้องแต่อย่างใด

๑.๓ ที่ผู้ร้องอ้างว่าศาลพิพากษาคือว่าผู้ร้องทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งที่ข้อเท็จจริงที่โจทก์กล่าวอ้างบางกรณียังไม่อาจฟังเป็นข้อยุตินั้น เห็นว่า เป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาล ซึ่งหากผู้ร้องเห็นว่า การรับฟังพยานหลักฐานของศาลดังกล่าวไม่ชอบอย่างไร ก็ชอบที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ หรือฎีกาคำพิพากษาของศาลต่อไปได้ตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๑.๔ ที่ผู้ร้องอ้างว่าศาลมิได้วินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องนั้น เห็นว่า โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนเอกสารสิทธิ น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๓๒๖๗ ศาลได้วินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาแล้วว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องในส่วนนี้ หากผู้มีได้วินิจฉัยดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้างไม่

สรุปแล้ว เห็นว่าตามคำร้องข้อ ๑ ของผู้ร้อง ที่อ้างว่าผู้พิพากษาศาลจังหวัดสตูลปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้พิพากษาศาลจังหวัดสตูลดำเนินกระบวนการไปตามอำนาจหน้าที่ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติไว้ ดังนั้น คำโต้แย้งของผู้ร้อง จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย

๒. ที่ผู้ร้องอ้างว่า คำสั่งของศาลที่สั่งให้ผู้ร้องส่งสำเนาคำร้องตามข้อ ๑ ให้โจทก์และให้สิทธิโจทก์ทำความเห็นคัดค้านการใช้สิทธิของผู้ร้อง ถือว่าเป็นเรื่องข้าราชการตุลาการปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๐ นั้น เห็นว่า หากผู้ร้องเห็นว่าผู้พิพากษาศาลจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นข้าราชการตุลาการปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติดังกล่าว ผู้ร้องชอบที่จะใช้สิทธิตามมาตรา ๗๐ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ โดยขอให้ข้าราชการตุลาการนั้น หรือผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตุลาการดังกล่าว ชี้แจงแสดงเหตุผลและขอให้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองบัญญัติไว้ มิใช่กรณีที่จะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงไม่มีเหตุที่จะรับคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๔ วรรคสอง

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ